

РЕШЕНИЕ

№ 5202

гр. София, 03.08.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 25.03.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ралица Романова

ЧЛЕНОВЕ: Калина Пецова

Георги Терзиев

при участието на секретаря Дора Тинчева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **670** по описа за **2022** година докладвано от съдия Ралица Романова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Делото е образувано по жалба от Сдружение Български Футболен съюз чрез адв. В. при САК срещу Решение № 20222091/13.12.2021 г. на Софийски районен съд (СРС), постановено по НАХД № 5703/2021 г.

Със същото е потвърдено изцяло Наказателно постановление (НП) № 561630-F579319 от 12.03.2021 г., издадено от директора на дирекция „Средни данъкоплатци и осигурители“ в ТД на НАП С., с което на основание чл.53, ал.1, вр. чл.27 /чл.83/ и чл.3, ал.2 от ЗАНН и чл.180, ал.1 от Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/, за нарушение на чл.86, ал.1, т.1, т.2 и т.3, вр. ал.2 от ЗДДС на БЪЛГАРСКИ ФУТБОЛЕН СЪЮЗ е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 18 531.09 лв. (осемнадесет хиляди петстотин тридесет и един лева и девет стотинки).

С жалбата се иска отмяна на оспореното решение и наказателното постановление по подробно изложени мотиви.

В проведеното съдебно заседание касаторът се представлява от адв. В., която поддържа жалбата на заявените основания, като представя съдебна практика по аналогични казуси за сведение и подробни писмени бележки.

Ответникът ТД на НАП- СДО се представлява от юрк. Г., който оспорва жалбата и изразява искане решението на първата инстанция да бъде оставено в сила. Претендира разности за настоящата инстанция.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава становище за неоснователност на жалбата.

Административен съд София-град, VII касационен състав, на основание данните по делото, като съобрази становищата на страните и действащата нормативна уредба, намира жалбата за основателна, но само относно размера на определената имуществена санкция, при съобразяване с мотивите, изложени по-долу:

От фактическа страна, по делото се установява:

Между Б. и Д. спорт С.А. – дружество от Испания е сключен договор, съгласно който Б. е получил спортна екипировка срещу задължението да рекламира продуктите на испанския доставчик със задължението да издава фактура на същата стойност, на която е предоставената екипировка, като по този начин никоя от страните не дължи плащане към другата. Договорът определя обема и размера на облагаемите характеристики на доставките, като рекламната дейност не е дейност с нестопански характер, а представлява търговска дейност, регламентирана в чл. 1 от ТЗ, предвид на което за целите на ЗДДС същото се приема за облагаемо, възмездно вътреобщностно придобиване на стоката.

В изпълнение на договора спортните екипи са били получени от Б.. Испанското дружество е издало фактури за доставка на спортните стоки с получател Б.. На свой ред Б. е издало фактури за рекламата, но не съставило протоколи за начисляване на 20 % ДДС върху стойността на получената екипировка и съответно не ги е включило в дневник „продажби“.

Сред проверените фактури в хода на ревизията са тези с № 11.1805761/28.11.2018 г. и с № 11.1808333/30.11.2018 г. Фактура № 11.1805761/28.11.2018 г. касаещи екипировка на стойност 6324 евро (или 12368.67 лв.), а фактура № 11.1808333/30.11.2018 г., за екипировка на стойност 41050 евро (или 80286.82 лв.). Във връзка с фактурата за 6324 евро на 28.11.2018 г. в Б. са получени (срещу складова разписка) 372 бр. клинове J., а по повод на фактурата за 41050 евро на 30.11.2018 г. в Б. са получени (отново срещу складова разписка) 630 бр. маратонки J. и 4 бр. вратарски шорти J..

За това, че от Б. са получени стоки по фактури с № 11.1805761/28.11.2018 г. и с № 11.1808333/30.11.2018 г., издадени от Д. спорт С.А. – Испания, но не са издадени протоколи по чл.117, ал.1, т.1 от ЗДДС в 15-дневен срок от датата на изискуемостта (за стоките по фактура № 11.1805761/28.11.2018 г. не по-късно от 13.12.2018 г., а за стоките по фактура № 11.1808333/30.11.2018 г. – не по-късно от 15.12.2018г.), както и защото не е бил начислен изискуемия ДДС за осъществени вътреобщностни придобивания (който данък за стоките по фактура № 11.1805761/28.11.2018 г. възлиза на 2473.73 лева, а за стоките по фактура № 11.1808333/30.11.2018 г. – възлиза на 16057.36 лева), на 14.12.2020 г., от свидетеля В. Д. (в присъствието на свидетели при съставянето и връчването на акта) е съставен Акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № F579319 на БЪЛГАРСКИ ФУТБОЛЕН СЪЮЗ за нарушение на чл.86, ал.1, т.1, т.2 и т.3, вр. чл.86, ал.2 от ЗДДС. Актът е бил връчен на пълномощник на БЪЛГАРСКИ ФУТБОЛЕН СЪЮЗ срещу подпис на дата 14.12.2020 г. Въз основа на този акт за установяване на административно нарушение и при същата фактическа обстановка като описаната в него, е издадено Наказателно постановление № 561630-F579319 от 12.03.2021 г., с което директорът на дирекция „Средни данъкоплатци и осигурители“ в ТД на НАП С. , на основание чл.53, ал.1, вр. чл.27 /чл.83/ и чл.3, ал.2 от ЗАНН и чл.180, ал.1 от ЗДДС, за нарушение на чл.86, ал.1, т.1, т.2 и т.3, вр. ал.2 от ЗДДС е наложил на БЪЛГАРСКИ ФУТБОЛЕН СЪЮЗ

„имуществена санкция“ в размер на 18 531.09 лева. Последното е било предмет на разглеждане в производството по НАХД№ 5703/2021 г. на СРС, чието решение е предмет на настоящото производство.

Не се спори по делото, че от директора на дирекция „Обжалване и данъчно – осигурителна практика” – С. при Централно управление /ЦУ/ на НАП е постановено Решение № 664/23.04.2021г., в което е прието, че законосъобразно е начислен ДДС във връзка с получените доставки на спортна екипировка по договорите за спонсорство с Д. спорт С.А. – Испания, по които ревизираното лице /Б./ не е съставило протоколи по чл.117 от ЗДДС, както е и същевременно признато правото на приспадане на същия.

При така установеното по фактите, от правна страна съдът приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни лица, както и че са спазени сроковете по чл. 34, ал.3 от ЗАНН при съобразяване, че се касае за данъчно нарушение, което съгласно ЗАНН е с удължен срок в полза на наказващите органи.

Прието е още, че АУАН и НП са издадени при спазване на чл.42 и чл.57, ал.1 от ЗАНН, тъй като е налице съответствие между словесното и цифровото описание на нарушението. Направен е и извод за липса на допуснати съществени процесуални нарушения, водещи до неяснота на обвинението и ограничаващи правото на защита на наказаното лице.

По съществуващото на спора съдът приема следното: Според чл.86, ал.1 от ЗДДС регистрираното лице, за което данъкът е станал изискуем, е длъжно да го начисли, като : 1. издаде данъчен документ, в който посочи данъка на отделен ред; 2. включи размера на данъка при определяне на резултата за съответния данъчен период в справка-декларацията по от ЗДДС за този данъчен период и 3. посочи документа по т.1 в дневника за продажбите за съответния данъчен период. В чл.86, ал.2 от ЗДДС е посочено, че данъкът е длъжим от регистрираното лице за данъчния период, през който е издаден данъчният документ, а в случаите, когато не е издаден такъв документ или не е издаден в срока по този закон - за данъчния период, през който данъкът е станал изискуем.

При липса на спор, че Б. е регистрирано лице по ЗДДС, съдът е приел още за безспорно, че сдружението е придобило от Д. спорт С.А. – Испания спортни облекла и се явява получател на същите. Процесните стоки са изпратени от испанското дружество и са получени в Република България от Б. на 28.11.2018 г. и на 30.11.2018 г. Приел е, че същите /клинове, респ. маратонки и вратарски шорти/ стават собственост на Б. по силата на договора с Д. спорт С.А. – Испания. Формулиран е извод, че сделката е възмездна предвид насрещното фактуриране на рекламна дейност. Поради това е прието, че въпросните стоки попадат в обхвата на чл.13, ал.1 от ЗДДС и представляват „вътреобщностно придобиване“. Според чл.63, ал.4 от ЗДДС данъкът става изискуем на датата на издаване на фактурата. Направен е извод, че за клиновете данъкът е станал изискуем на 28.11.2018г., а за маратонките и вратарските шорти на 30.11.2018 г.

Съдът се позовава се на разпоредбата на чл.84 от ЗДДС, съгласно която при вътреобщностни придобивания данъкът е изискуем от лицето, което извършва придобиването, т.е. от БЪЛГАРСКИ ФУТБОЛЕН СЪЮЗ. Напарвено е заключение, че получателят на спортните облекла е следвало да издаде за процесните вътреобщностни придобивания протоколи по чл.117, ал.1, т.1, вр. чл.84 от ЗДДС в срока по чл.117, ал.3 от ЗДДС, а именно не по-късно от 15 дни от датата, на която

данъкът е станал изискуем, т.е. за клиновете – 13.12.2018г., а за маратонките и вратарските шорти – 15.12.2018 г.

По смисъла на чл.86, ал.1 от ЗДДС Б. е следвало да издаде данъчен документ, в който посочи данъка на отделен ред като издаде протоколите по чл.117, ал.1, т.1 от ЗДДС за клиновете – до 13.12.2018 г., а за маратонките и вратарските шорти – до 15.12.2018 г., Б. е следвало и да включи размера на данъка при определяне на резултата за съответния данъчен период в справка-декларацията по от ЗДДС, а именно да подаде справка-декларация, съставена въз основа на отчетните регистри по чл.124 от ЗДДС, а също и да посочи протоколите по чл.117, ал.1, т.1 от ЗДДС в дневника за продажбите за съответния данъчен период.

Съдът установил, че нито едно от тези три задължения не е изпълнено в случая, поради което следва да се приеме, че Б. не е начислило данъка, който е станал изискуем на 28.11.2018 г., респ. на 30.11.2018 г., във връзка с процесните вътреобщностни придобивания.

Съдът е обсъдил и факта, че административната отговорност на юридическите лица е обективна и безвиновна, поради което нарушението е осъществено и от субективна страна.

Обсъден е и характера на нарушението, който е формален – с неначисляването на данъка то е довършено. СРС е приел, че обстоятелството дали са настъпили или не обществено – опасни последици и какви е без значение за съставомерността на деянието по чл.86, ал.1, т.1, т.2, т.3, вр. ал.2 от ЗДДС. Поради това аргументите за признато право на данъчен кредит и за липса на ощетяване на фиска не е приел за основателни в този случай. Посочено е, че правото на данъчен кредит не освобождава задълженото лице на начисли данъка, а има отношение само към задължението му да го плати. Именно поради това всички аргументи на защитата, основани на признатото право на данъчен кредит са неотнормисими към конкретното нарушение.

Настоящият състав на АССГ споделя изводите на СРС, че е осъществен съставът на вмененото нарушение, както и че в процедурата по установяването му не са допуснати процесуални нарушения.

Съдът, обаче е извел несъответни на закона изводи от установения безспорно факт, че с Решение № 664/23.04.2021 г. директорът на дирекция „Обжалване и данъчно – осигурителна практика” – С. при Централно управление на НАП е приел, че законосъобразно е начислен ДДС във връзка с получените доставки на спортна екипировка по договорите за спонсорство с Д. спорт С.А. – Испания, по които ревизираното лице /Б./ не е съставило протоколи по чл.117 от ЗДДС, както и е същевременно признато правото на задълженото лице на приспадане на същия.

В случая, преди влизане в сила на НП са настъпили нови обстоятелства и са налични нови доказателства, въз основа на които се признава правото на Б. за приспадане на данъчен кредит, респ. не е налице задължение за довносяне на ДДС.

Предвид установеното, че данъкът е изискуем от сдружението и за начисления данък същото има право на пълен данъчен кредит, както и че не е налице задължение за довносяне на ДДС, съдът намира, че в случая е приложима разпоредбата на чл.180а, ал.1 от ЗДДС, според която регистрирано лице, което, като е длъжно, не начисли данък в предвидените в този закон срокове в случаите, когато данъкът е изискуем от лицето като платец по глава осма и за начисления данък лицето има право на пълен данъчен кредит, се наказва с имуществена санкция - за юридическите лица, в размер 5 на сто от неначисления данък, но не по-малко от 50 лв. С посочената разпоредба

законодателят е взел предвид по-леката степен на обществена опасност на нарушението, както и че регистрираното лице разполага с право на пълен данъчен кредит за начисления данък, и е определил по-леко наказание.

Така определеният размер на имуществената санкция следва да бъде изменен по размер в съответствие с разпоредбата на чл.180а, ал.1 от НК, а именно: санкцията следва да се намали на 926,55 лв. /5% от неначисления данък/.

Изменянето на НП с определяне на по-леки санкции е допустимо, тъй като не се извършва преквалифициране на нарушенията по чл.86, ал.1, т.1, т.2 и т.3 от ЗДДС, а се налагат по-благоприятни за дееца санкции, поради настъпили след издаването му релевантни обстоятелства. Затова в случая е неприложимо даденото разрешение с Тълкувателно решение № 8/16.09.2021г. по т. д. № 1/2020 г. на Върховния административен съд, ОСС, I и II колегия, в производството по реда на раздел пети, глава трета на ЗАНН, според което районният съд има правомощие да преквалифицира описаното в НП изпълнително деяние, когато се налага да приложи закон за същото, еднакво или по-леко наказуемо нарушение, без съществено изменение на обстоятелствата на нарушението.

По изложените причини настоящият съд като касационна инстанция следва да отмени на основание чл.221, ал.2 от АПК обжалваното решение на СРС, да реши делото по същество на основание чл.222, ал.1 от АПК, като измени НП на основание чл.63, ал.1 ЗАНН в настоящата му редакция.

При този изход на спора основателна е претенцията за присъждане на разноски в полза на НАП за двете инстанции в размер на 80,00 лв., съобразно чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Така мотивиран и на основание чл.222, ал.1 от АПК във вр. с чл.63, ал.1 от ЗАНН, VII-ми касационен състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 20222091/13.12.2021 г. на СРС, постановено по НАХД № 5703/2021 г., и вместо него постановява:

ИЗМЕНЯ Наказателно постановление (НП) № 561630-F579319 от 12.03.2021 г., издадено от директора на дирекция „Средни данъкоплатци и осигурители“ в ТД на НАП С., като на основание чл.180а, ал.1 от ЗДДС, за нарушения на чл.86, ал.1, т.1, т.2 и т.3 от същия закон НАМАЛЯВА размерите на наложената имуществена санкция, както следва: 926,55 лв. /5% от неначисления данък/.

ОСЪЖДА Сдружение Български футболен съюз, с ЕИК[ЕИК], да заплати на Националната агенция за приходите сумата 80,00 лева, разноски по делото.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.